

London, 23 April 1896.

beantwoord 26 mei 96

118, EATON SQUARE,

UPPER BELGRAVE STREET, S.W.

Waarde Heer Tjib,

Onder dagteekening van 11 Juni 1895, N° 239, werd van wege dit Gezantschap aan de I^{ste} Afdeeling een afschrift toegezonden van een Britsch schrijven betreffende de de rapporten over de werking van de gewestelijke bestuurs-zaden in Bengalen. Daarbij werd verzocht te mogen vernemen of die rapporten zelve ook nog werden verlangd. Zouden wij daarop eenig antwoord mogen behoren, daar de Britsche nota nog niet is kunnen afgedaan worden.

Ik had wederom lange samenspraken met Sir John Bridge, een ^{van} de rechtshkundige adviseurs der Kroon omtrent het uitleveringsverdrag. Het blijkt dat „embarraslement“ niet geheel weêrgeeft ontz. „verduistering“ Verduistering is meer, en omvat ook

„fraud by a bailee, banker, agent,
 „factor, trustee enz“. Engeland mocht
 dit dus behouden en Sir John Bridge
 zal nu voorstellen No 11 van Art. II te
 doen vervallen en No 7 te laten
 luiden: „embezzlement, fraud by
 „a bailee, banker, agent, factor, trustee,
 „director or member or public officer
 „of any Company, made criminal
 „by any law for the time being in
 „force, or larceny.“ (De verandering
 van „and“ in „or“ geeft hy toe) hetgeen
 dan in den Hollandschen tekst zou
 vertaald worden door: „verduistering
 „of diefstal“. Indien hiertegen bij ons
 bezwaren bestaan, dan zou ik die
 gaarne vernemen, om met Sir John
 tot eene andere schikking te komen
 geraken. Veel tijd zou daardoor be-
 spaard worden.

Wij kunnen ons ook nog ver-
 wachten op eenige bedenkingen tegen
 Art. XIII. De woorden: „of an indictment
 „~~must~~ order finding the indictment
 „or remitting the case to a criminal

dit zal wel
 goed zijn ook
 volgens mijn zijden

Court“ geven aanstoot. In Engeland
 kan iemand niet bij verstek worden
 in staat van beschuldiging gesteld. Er
 kan alleen een „warrant“ tegen iemand
 worden afgegeven en eerst wanneer
 hij voor den Politie Rechter is gebracht
 en gehoord, kan de „indictment“ gevon-
 den en hy: „remitted to a Criminal
 Court“ of „to trial“ (wat hetzelfde is) worden.
 Van een voortvluchtige zou Engeland
 dus nooit een dergelyke „order“ kunnen
 overleggen. Ik zeide wel aan Sir John
 dat ^{het} overleggen van zulk een „order“, of
 van een „warrant“, facultatief was, dat
 niet beide vereischt werden, maar
 hij vond de woorden dan onnoedig.
 Hij tracht nu iets te vinden, dat overeen-
 stemt met onze uitleveringswet, welke
 voorschrijft een stuk: „in het land enz. daar,
 mede gelijkgesteld“. Dat zou dus zijn de
 „warrant“, die als zoodanig in het tractaat
 moet worden genoemd.

Hij wil niets hooren van wat
 wij verlangen met de woorden: „la disposi-
 „tion penale qui lui est applicable.“ Het
 opgeven van: „the clause in the act
 „of Parliament dealing with the crime
 „in question“ komt hem voor te zijn

het schenken van den Nederlandschen
Rechter van eene bevoegdheid (het bevoor-
rechten der Engelsche Wet) die dezen niet
toekomt. De Nederlandsche Rechter heeft
alleen te beoordeelen of het delict er
een is waarvoor volgens Nederlandsch recht
en het tractaat, uitgeleverd kan worden.
Bovendien.... doch genoeg hierover;
omtrent Art. XIII schrijft ik u alleen,
om u voor te bereiden op de dingen die
komen zullen.

Gelooft mij, met de meeste
hoogachting.

Uw dienaar,
Schimmelpenninck v.d. Oije

